Ἔτος Ι' Περίοδος Β' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου Πέμπτη 1909 — Ἀριθ. 474

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)
Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρυσαῖ 15

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Δαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄθρον *(Τί σημαίνουσι τὰ συλλαλητήρια τῆς 14;)*. — Κύπρος *(ὁ κομματισμὸς καὶ ἡ ἐκπαίδευσις)*. — Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν Ἐλβασὰν Ἀλβανικοῦ συνεδρίου. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς — Ἤπειρος *(ἡ ἐν αὐτῇ κατάσιασις)*. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1909

Ὑπὸ τὴν θολὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ποταμοῦ τῆς συναλλαγῆς, ὅστις κατέκλυζε μέχρι τοῦδε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπλήρου αὐτὴν ἰλύος ἀκαθάρτου καὶ σηπεδονώδους, ἀφανῆ, ἀλλ' ὁρμητικὰ διέρρεον τὰ διαυγῆ τῆς ἀναγεννήσεως ρεύματα. Ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ διαρκῶς νυσσομένη ἠναγκάζετο λοξοδρομοῦσα καὶ λεληθότως νὰ παρασκευάζῃ ἑαυτήν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν κατὰ τῶν διωκτῶν της πάλην. Λαός, ὅστις ἐπροσωποποίησε τὰς φυσικὰς δυνάμεις εἰς θεότητας καὶ ἐδέσμευσε τὰς ἀφῃρημένας ἐννοίας εἰς ὁρατὰ καὶ ἁπτὰ σύμβολα, ἐπικλινὴς ἐκ προαιωνίων ροπῶν πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν ἐν τῇ εὐρείᾳ καὶ ὄχι τῇ θρησκευτικῇ τῆς λέξεως σημασίᾳ, εὑρέθη ἠναγκασμένος μετὰ τὴν ὑπεράνθρωπον ἀπὸ τῆς τουρκικῆς τυραννίας ἀπολύτρωσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ροπὰς ταύτας καὶ μετὰ τὴν αὐτόνομον πολιτικὴν σύνταξίν του· διότι ἐν τῷ ἑπταετῆ ἐκείνῳ ἀθανάτῳ ἀγῶνι διέλαμψαν ἀπαράβλητοι καὶ ὑπέροχοι κυρυφαί, πρὸς ἃς ἠτένιζεν ὡς σωτῆρας κατὰ τὰς κρισίμους τῶν μαχῶν ὥρας, πρὸς ἃς ἐξηκολούθησε νὰ ἀποβλέπῃ ὡς ὁδηγοὺς τῆς ἀναπλάσεως καὶ προόδου μετὰ ταῦτα.

Δεκαετηρίδες ἐπὶ δεκαετηρίδας παρῆλθον ἐν τῇ ἀναλλοιώτῳ ταύτῃ πρὸς τὰ πρόσωπα ἀφοσιώσει τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτε τὸ τυραννοκτόνον κοπτερὸν τῶν τουρκομάχων ξίφος ἀντικατέστησε τῶν δημοσιογράφων ἡ αἰχμηρὰ γραφὶς καὶ τῶν δικηγόρων ὁ διαπεραστικὸς λόγος.

Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἔβαινον ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον· τοὺς ἀξέστους καὶ ἀφελεῖς, ἀλλὰ ῥωμαλέους τὴν ψυχὴν καὶ μεγαλοκάρδους ὁπλαρχηγούς, ὧν τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ τὴν ἀδεξιότητα ἐξήγνιζεν ἡ εἰλικρινὴς πρὸς τὰς θυσίας, καὶ αὐτὰς τὰς ἐσχάτας, προθυμία, διεδέχθησαν ἡ πανοῦργος τῶν σοφιστῶν τάξις, ἡ τῶν δικηγόρων λεγομένων, ἡ ἔμπλεων μὲν τὴν κεφαλὴν ἔχουσα κενῶν φυσαλίδων, πλήρη δὲ τὴν ψυχὴν ἰδιοτελείας ποικίλης καὶ ποταπῶν φιλοδοξιῶν, κενὴν δὲ τὴν καρδίαν εἰλικρινοῦς στοργῆς πρὸς τὰ τίμια καὶ μεγάλα συμφέροντα, ὧν ἄλλως οὐδόλως ἦτο παρεσκευασμένη νὰ ἀναλάβῃ τὴν σκόπιμον καὶ τελεσφόρον θεραπείαν. Θρασεῖς τῆς ἀληθείας διαστροφεῖς, ἄμοιροι παντὸς ὑψηλοῦ πόθου, ἀγράμματοι καὶ ἀφιλοσόφητοι καὶ ἀπροπαίδευτοι εἰς τῶν τεχνῶν τὴν ὑψίστην, οἷα εἶναι τοῦ διοικεῖν ἡ τέχνη, ἐνέπαιζον τὴν χρηστότητα ὡς ἄνοιαν καὶ ἐχλεύαζον τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς μωρίαν, καίτοι ἐπὶ τῆς φιλοπατρίας ταύτης ὡς ἐπὶ βήματος ἀνήρχοντο ἑκάστοτε, ὅπως κατακεραυνώσωσι τοὺς ἀντιπάλους, ὅπως κατακλύσωσι τὰς ἀκοὰς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ πλημμύρας ὡραίων ὑποσχέσεων, εἰς ἃς δὲν ἐπίστευον αὐτοὶ πρῶτοι.

Τὰ πράγματα διέψευδον τὰς ἐπαγγελίας καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ τετραετίας ἢ καὶ βραχύτερον κατέρριπτε τὰ μὲν τῶν εὐγλώττων, ἀλλὰ κενοφρόνων εἰδώλων, ὅπως ἀναστηλώσῃ τὰ δέ, ἀλλὰ μάτην. Οἱ φθορεῖς τῆς χθὲς ἦτο ἀδύνατον τὴν ἐπαύριον νὰ ἀναδειχθῶσι σωτῆρες. Ἡ δοκιμασία ἐξηντλήθη καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπηύδησεν ἀνυψῶν καὶ καταρρίπτων εἴδωλα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μεγάλη τῶν ἐθνῶν διδάσκαλος Ἀνάγκη ἔσπειρε τὰ σοφὰ καὶ σωτήρια διδάγματά της. Ἡ συνείδησις τοῦ τίνων ἕκαστος εἶχε χρείαν ἐπολλαπλασιάζετο καὶ ἐνισχύετο. Οἱ τὰς αὐτὰς χρείας ἔχοντες συνετάσσοντο εἰς συλλόγους καὶ αἱ αὐταὶ χρεῖαι συνέτασσον τὸν λαὸν εἰς τάξεις διὰ τῆς ἰδίας ἑαυτῶν δυνάμεως. Τὸ σχολεῖον καὶ ἐλλιπέστατα λειτουργοῦν διέλυε κατὰ μικρὸν τὴν ὁμίχλην τῆς εἰδωλολατρείας καὶ ἐπέχυνε τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ ὑπεβοήθη τῆς Ἀνάγκης τὴν διδασκαλίαν, δι' ἧς τὰ κενὰ τῶν δημοκόπων ῥητορεύματα ἐξηνεμοῦντο, δι' ἧς ἡ ἠχὼ τῶν εὐγλώττων σοφιστειῶν κατεπνίγετο ἐν τῇ βοῇ τῶν ἐκ τῶν πραγματικῶν συμφορῶν ἀλγεινῶν ὁλολυγμῶν τοῦ ἔθνους. Ὁ Νόμος, τὸ γνησιώτατον τῆς Ἀνάγκης τέκνον, εἶναι σήμερον ἡ ὁρμέμφυτος κραυγή, ἡ ὁμόθυμος, ἡ πάνδημος φωνὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἅλις πλέον Λεβιδῶν, Μπουφιδῶν, Θεοτοκῶν, Ῥάλληδων, Βοκοτοπούλων, Βουδουρῶν, ὡς προστατῶν τῶν συμφερόντων ἑκάστου. Ὅλοι ἀνεγνωρίσαμεν ὑπὸ τῶν παθημάτων διδαχθέντες, ὅτι εἷς μόνος δύναται νὰ ἦναι ὁ κοινὸς φροντιστὴς τῶν τε κατ' ἰδίαν συμφερόντων καὶ τῶν κοινῶν, ὁ νόμος καὶ μόνον ὁ νόμος. Διότι νόμος δὲν ἦτο ὁ λειτουργῶν δι' ὀργάνων, ἅτινα ἐξέλεγον οἱ Θεοτόκαι, ὁ ἐφαρμοζόμενος κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῶν Ῥάλληδων, ὁ ἑρμηνευόμενος κατὰ τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Μπουφίδου καὶ συντροφίας.

Τοῦτο εἶναι τὸ περιεχόμενον τῶν ψηφισμάτων, ἅτινα μυριάδες καὶ μυριάδες ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐψήφισαν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον Δευτέραν, 14 Σεπτεμβρίου.

Καὶ δυνατὸν μὲν τὸ πολυκέφαλον τῆς φαυλοκρατίας τέρας νὰ ἀποπειραθῇ δι' ἑλιγμῶν νὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ καὶ νὰ θολώσῃ τὸ ἁγνὸν ῥεῦμα τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν σπέρμα ἐσπάρη, ἡ γῆ ἀπεδείχθη γόνιμος, καὶ τὸ τέρας θὰ καταπνιγῇ. Πρώτην φορὰν νῦν ὁ λαὸς τοῦ βασιλείου ἐνήργησε κατὰ τρόπον ἁρμοζοντα εἰς ἐλευθέρους λαοὺς καὶ πρώτην φορὰν ἐμαρτύρησεν, ὅτι θὰ ζήσῃ, ὄχι μόνον διότι τὸ θέλει, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ζήσῃ. Καὶ ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ζήσωσιν οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, ὧν ἡ ψυχὴ εἶναι ἱκανὴ λύουσα τὰ δεσμὰ τῆς εἰδωλολατρείας νὰ ἀνατρέχῃ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν θεοτήτων Δικαιοσύνης, Εὐνομίας, Ἐργασίας.

Οἱ λαοὶ οὗτοι θᾶττον ἢ βράδιον θὰ δρέψωσι τῶν θεοτήτων τούτων τοὺς ἀγλαοὺς καὶ ἀναποφεύκτους καρπούς, τὴν εὐημερίαν, τὴν τιμήν, τὴν δόξαν.

ΚΥΠΡΟΣ

Ὁ ἐν τῇ νήσῳ κομματισμὸς ἔφθειρε πλὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ σχολεῖον. — *Ἀντὶ ἑνὸς δύο παγκύπρια γυμνάσια. — Ἡ ἐν τούτῳ ἀνάμιξις καὶ τῆς ἀχρείας πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.* — Ἐπιστέλλονται ἡμῖν ἐκ Κύπρου ταῦτα:

Μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἠθικήν, ὁ ἐκ προσωπικῶν συμφερόντων κομματισμὸς κατέστρεψεν ἐν Κύπρῳ καὶ τὰ Σχολεῖα καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἠθικήν.

Ἀλλά, ἀναλόγως πρὸς τὸ γεγονός, ἡ λέξις «κατέστρεψεν» εἶναι ἀθωοτάτη. Δυστυχῶς ὁ κομματισμὸς δὲν κατέστρεψε μόνον τὴν ἠθικὴν ταύτην, ἀλλὰ καὶ εἰσήγαγεν ἀντ' αὐτῆς πᾶσαν ἀνηθικότητα, ὁποίαν μία τοιαύτη ἐπιδημία ἐπιφέρει.

Τὰ συμβαίνοντα ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐδῶ κάμνουσι καὶ τὸν μᾶλλον ἀδιάφορον νὰ καταληφθῇ ὑπὸ δέους ὡς πρὸς τὸ μέλλον ὁλοκλήρου λαοῦ. Θὰ ἀναμένητε νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰ γεγονότα ταῦτα. Ἀλλ' οὔτ' ἐγὼ ἠξίωσα ποτὲ δόξαν τῆς ἀφελείας τοῦ συντάκτου τοῦ περιφήμου «Παλιανθρώπου» τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε ὁ «Ἀγὼν» εἶναι δίκαιον νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ τὴν κοσμιότητα τῶν στηλῶν του.

Δὲν θέλω νὰ φέρω γλαῦκας εἰς Ἀθήνας ἀναφέρων, ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος ἔχει κυριεύσει τὴν Μέσην Παιδείαν, ἰδίως ἐν Λευκωσίᾳ. Ἀλλ ἴσως, οἱ θέλοντες τοὐλάχιστον νὰ στηρίζωσι τὴν ὕπαρξιν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπὶ τοῦ σχολείου, ἀγνοοῦσιν ὅτι ὡς δικαιολογία τοῦ ἀχρείου τούτου φαινομένου φέρεται ὑπὸ τῶν ὑπευθυνο-ανευθύνων μας τὸ ὅτι... ἦτο ἀναπόφευκτον καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν θύελλαν! Ἀφήνω εἰς ὑμᾶς νὰ ἐξαγάγητε συμπεράσματα περὶ τῆς λογικότητος, περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ, περὶ τῆς ἀφιλοκερδείας, ἐφ' ἧς στηρίζουσι τὸ δόγμα τοῦτο.

Τὸ ἐν τῇ πράξει ἀποτέλεσμα ἐπῆλθεν ἀκατάσχετον. Ἑκάστη μερὶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχει τὰ ἰδιαίτερα φωτώρια γνησιωτάτης ἑλληνικῆς μορφώσεως, οἷας τὰ ποτελέσματα ὁ Βίσμαρκ εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅταν ἔλεγεν, ὅτι ἡ προαιώνιος ἑλληνικὴ κακοδαιμονία ὀφείλεται εἰς τὸν ἐμπαθέστατον φατριασμὸν καὶ τὴν ἐλεεινὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ συλλογὴ τῶν μέσων καὶ τῶν ὀργάνων πρὸς διαιώνισιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως εἶναι πλήρης εἰς τὰ εἰρημένα σχολεῖά μας. Οἱ μαθηταὶ καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐξασκοῦνται καὶ ἐξέρχονται πάνοπλοι διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς φατρίας. Ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ ἐκ φατριαστικῶν λόγων ὕπαρξις τῶν δύο Γυμνασίων ἀποτελεῖ ὁλέθριον δίδαγμα εἰς τοὺς πολίτας, οὓς ἀξιοῦσιν ὅτι διαπλάττουσιν. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα μορφοῦνται καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς Δημοτικῆς μας ἐκπαιδεύσεως. Καὶ ἀφήνω τὸν «Ἀγῶνα», εἰς τοὺς ἀτυχεῖς τούτους νέους καὶ τὰ ἐφόδια ἅτινα οὕτω τοῖς φορτώνει τὸ κόμμα, ν' ἀναζητήσῃ τὸν τύπον τοῦ δημοδιδασκάλου, παρὰ τοῦ ὁποίου ὡς ἔγραφεν εἰς τελευταῖον φύλλον, ἐξαρτᾶται ἡ δημιουργία χρηστῶν γεωργῶν, καὶ ναυτῶν, καὶ ἐργατῶν, καὶ τεχνιτῶν, δεδιδαγμένων τὸ ὡραῖον μάθημα νὰ εἶναι ἥμεροι πρὸς ἀλλήλους, νὰ εἶναι χρηστοὶ καὶ τίμιοι εἰς τὰς συναλλαγάς, νὰ εἶναι φιλόπονοι, νὰ μὴ ψεύδωνται ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἀνέχωνται τὸ ψεῦδος.

Δὲν γνωρίζω, ἐὰν οἱ κατὰ καιροὺς Ἕλληνες ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας θεωροῦσιν ἀναγκαῖον νὰ πληροφορῶνται περὶ τῶν γιγνομένων εἰς τὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Ἐκπαίδευσις». Δὲν γνωρίζω, ἐὰν λαμβάνωσι τὸν κόπον νὰ ἐξελέγχωσι τὰς πηγὰς τῶν πληροφοριῶν των. Ἀλλ' ἴσως θεωροῦσι τὴν Κύπρον ὡς ἀκίνδυνον σημεῖον, διότι ἐνταῦθα δὲν πολυφκίνεται τοιαύτη πρόνοια. Πιθανὸν μόνον τὴν Κύπρον νὰ μὴ συμπεριλαμβάνωσιν εἰς τὸ πρόγραμμα πολιτικῆς τοιαύτης, ἀφ' ἧς νὰ ἐξαρτῶνται καὶ νὰ διευθύνωνται ὡς ἓν σύνολον αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, καὶ περὶ ἧς ἀναλυτικωτάτας γραμμὰς ἀνεγίνωσκον ἐσχάτως εἰς τὸν «Ἀγῶνα».

Δίδουσιν ἀναγνωρίσεις εἰς Ἑλληνικὰ Γυμνάσια, ἀπαιτοῦντες ἁπλῶς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς ἢ δύο τύπων. Ἀλλὰ θεωροῦσι περιττὴν πᾶσαν περαιτέρω ἐποπτείαν προσώπων καὶ πραγμάτων. Καὶ φοβοῦμαι, ὅτι ἀφήνουσι τὰς ἀκοάς των νὰ κατακηλῶνται ὑπὸ τῶν μᾶλλον πλαστῶν ἀφηγήσεων, καὶ ἐπὶ τούτων στηρίζουσι πεποίθησιν περὶ τῆς ἐργασίας μερικῶν «ἀνεγνωρισμένων» ἐκπαιδευτηρίων.

Ἡ ἀδιαφορία αὕτη, περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὁποίας δυστυχῶς μαρτυροῦσιν ὅλα τὰ γεγονότα, ἔφερεν ἐφέτος εἰς τὸ δίλημμα τοῦ ν' ἀναγνωρισθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου ὁ φατριασμὸς ἐν Κύπρῳ, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀξίων τοῦ φατριασμοῦ τούτου παραφυάδων, τῶν δύο μας Γυμνασίων.

Ἀλλά, κύριε Διευθυντά, εἰς τὸ ζήτημα τοὐλάχιστον τοῦτο ἐπωφελέστατα ἠδύναντο νὰ ἐπέμβωσιν οἱ ὑπευθύνως κυβερνῶντες τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ ὅτι νόμῳ διατελοῦσι προϊστάμενοι τῆς ἐθνικῆς μορφώσεως, τοῖς ἐπιβάλλει τὴν μεγίστην εὐρύτητα καθηκόντων. Τὸ ὅτι παρέχουσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, τοῖς δίδει ἀκριβῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῆς συμβουλῆς, τῆς ὑποδείξεως, τῆς διαταγῆς. Τὸ ὅτι ἀμέσως παρ' αὐτῶν ἐξαρτᾶται τὸ διδάσκον προσωπικόν, τοῖς ἐγγυᾶται τὸ ἀποτελεσματικὸν τῆς ἐπεμβάσεως διὰ τὴν σωτηρίαν ἑλληνικοῦ τμήματος, πνιγομένου ἤδη ἐν τῇ ἀποσυνθέσει (1).

Ἐν Λευκωσίᾳ, Αὔγουστος, 1909

ΣΤΑΣΙΚΥΠΡΟΣ

(1) Πολλὰ ζητεῖ ὁ φίλος ἀνταποκριτής. Ὅταν ἔθνος κακοδαιμονήσῃ, ὅσον κακοδαιμονεῖ τὸ ἑλληνικόν, ὑπουργοὶ τῆς παιδείας γίνονται ἄνθρωποι, ὡς ὁ ἀλησμόνητος ἐκ Κυθήρων πολιτευτής, ὁ τὸν θόρυβον φιλῶν καὶ δεξιώτατος περὶ τὸ περιλαμβάνειν τὰ πάντα καὶ αὐτὴν τὴν Κύπρον εἰς τὰς κομματικὰς αὐτοῦ σκευωρίας. Περὶ ἀληθινῆς παιδείας, ἧς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, οὔτε τὸν σκοπὸν καλὰ ἐνόησεν, οὔτε τὸ τέλος κατέστη ποτε ἱκανὸς καὶ νὰ συλλάβῃ ἐννῷ, οὐ φροντὶς αὐτῷ, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον περὶ παιδείας ὡς χοάνης, ἐν ᾗ ἀναχωνεύεται ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ μία, ἐνιαία, ὁμοιόμορφος, πρὸ πάντων δὲ στερεὰ τὸ φρόνημα καὶ ἀδιάσπαστος τὴν ἐνιαίαν ψυχὴν καὶ θέλησιν. Τὸ διορίζειν ἐπιτάτας καὶ κλητῆρας σχολείων, τὸ καθαιρεῖν αὐθαιρέτως τὸν περὶ ἐποπτικῶν συμβουλίων νόμον, ἐν οἷς ὀργιάζει ἡ συναλλαγή εἰς βάρος καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ νοθεύειν τὸν περὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου νόμον διὰ συναλλαγῆς ἀσυστόλου πρὸς ἐπιρρεπῆ τινα μέλη αὐτοῦ εἰς τὴν ἀδυναμίαν ταύτην, τὸ φέρεσθαι ἰταμὸς καὶ ὁριστικῶς πρὸς τοὺς διδασκάλους, ὧν μέχρι χθὲς ἦτο συνάδελφος, ἰδοὺ τὰ φροντίσματα καὶ αἱ φιλοδοξίαι ἐκείνου, ὅστις εἰς κάποιον, φαίνεται, Κύπριον ἐν Ἱεροσολύμοις παροικοῦντα καὶ δυνατὸν χαρισθεὶς ἀνεγνώρισε δύο ἐν Λευκωσίᾳ ἀντὶ ἑνὸς Γυμνάσια. Ἀλλ' οὐδὲ ὑπῆρξε μόνον τὸ κακὸν τοῦτο. Ἔθιξε διὰ τῆς πράξεως ταύτης κατὰ τρόπον αγροῖκον καὶ σημεῖον ἁπτόμενον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ ἱερωτάτων συμφερόντων τοῦ βασιλείου, τοῦθ' ὅπερ οὐδέποτε θὰ ἐγίνετο, ἂν ὑπῆρχεν ὑπουργεῖον ἀληθινὸν καὶ ὄχι συμμορία ἐκ τῶν συνήθων, αἵτινες καταβάλλουσαι ὡρισμένα γνωστὰ τὸ ποιὸν κεφάλαιον, ἐν κοινῷ ἀνέργονται ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἵνα διοικήσωσιν οὐχὶ τὸ ἔθνος καὶ τὰ τίμια συμφέροντά του, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν πάθη, τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα καὶ τὰς ἐλεεινὰς των κενοδοξίας.

Ἐλπίσωμεν, ὅτι εἴμεθα ἐγγὺς νῦν τοῦ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἅπαξ διὰ παντὸς τῶν ἐπαράτων τούτων μεθόδων τοῦ διοικεῖν, αἵτινες κατέστησαν τὴν Ἑλλάδα τῶν κρατῶν τὸ ἐξουθένωμα. (Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος»).

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΒΑΣΑΝ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ ἄρτι ἐν Ἐλβασὰν τῆς μέσης Ἀλβανίας συγκροτηθὲν παναλβανικὸν συνέδριον, περὶ οὗ ἐγράφησαν τὰ δέοντα ἐν προηγουμένοις φύλλοις ἐν ταῖς ἐξ Ἠπείρου ἀνταποκρίσεσιν ἡμῶν, προέβη κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ συνάδελφον «Ἀλήθειαν» εἰς τὰς κατωτέρω καταχωριζομένας ἀποφάσεις. Τὰς ἀποφάσεις ταύτας κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, διότι ἡ κίνησις αὕτη τῶν Ἀλβανῶν ἔχει τὴν αὐτὴν φορὰν καὶ τὰ αὐτὰ αἴτια, ἅτινα καὶ ἡ βουλγαρικὴ ἰδίᾳ κίνησις, θᾶττον δὲ ἢ βράδιον ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ λάβῃ καὶ πρὸς δυσμὰς οἵας ἔλαβε καὶ πρὸς βορρᾶν μερίμνας πρὸς ἄμυναν κατὰ τοῦ νεογεννήτου ἐχθροῦ. Περὶ τούτου ὁ «Ἀγὼν» ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ περιόδῳ πλειστάκις καὶ διὰ μακρῶν ἠσχολήθη, ὅπως καταδείξῃ ποῖον τὸ ἀληθὲς τῶν Ἀλβανῶν συμφέρον. Ἀλλὰ τὸ μικρόβιον τῆς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχθρας ἀναπτυχθὲν καὶ ὑποτραφὲν τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ κοινοῦ τῶν ἐθναρίων φθόνου πρὸς τὴν ὑπέροχον πνευματικὴν θέσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ ὡς φυλῆς, τοῦτο δὲ ἐκ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, εἰς ἣν ἤγαγον αὐτὸ ἀμαθεῖς, ἀφιλοπάτριδες καὶ οὐτιδανοὶ δημοκόποι, εἰσέδυσεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνους τοσοῦτον βαθέως, ὥστε πρέπει ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων ἄνευ λιποψυχίας, ἀλλὰ καὶ ἄνευ πλάνης ἐμβλέποντες νὰ παρασκευάσωμεν ἡμᾶς αὐτούς, καὶ μόνον ἡμᾶς αὐτούς, ἱκανούς, ὅπως δεχθῶμεν καὶ τὸν νέον τοῦτον ἀγῶνα.

Ὅτι δὲ οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα, διευκρινίζει ἄριστα ἐπιστολὴ διακεκριμένου ἀνδρὸς πρὸς φίλον του διαμένοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιευομένη ὑπὸ τῆς αὐτῆς συναδέλφου, ἐν ᾗ λέγονται τὰ ἑξῆς σημαντικώτατα:

«Τὰ ἀλβανικὰ καὶ ἐν Κορυτσᾷ ἤρχισαν νὰ ὀξύνωνται εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον. Οἱ αὐτόθι ἡγέται τῆς ἀλβανικῆς κινήσεως, ἀφ' οὗ ἀπελακτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐστράφησαν πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ Βλάχους, παρ' ὧν ἐξησφάλισαν τὴν ἣν ἐζήτουν χρηματικὴν βοήθειαν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος διὰ τῶν συνεδρίων, τὰς ὁποίας συγκροτεῖ, ἐπιδιώκει διοικητικὴν τῶν πέντε βιλαετίων ἀποκέντρωσιν ἐλπίζων νὰ ὑποστηριχθῇ πρὸς τοῦτο παρὰ τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ προγράμματι τοῦ συνδυασμοῦ περιλαμβάνεται ἀντίπραξις σφοδρὰ κατὰ τοῦ μὴ συμπράττοντος αὐτῷ ἑλληνικοῦ στοιχείου, περιπλέον δὲ χαλάρωσις καὶ ματαίωσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ δὴ καὶ ἐπαναφορὰ... τοῦ Χαμὴτ (!!), ὑπὲρ οὗ ἐκηρύχθησαν πλεῖστοι ἐν Πρεσρένῃ, ἐν Γιάκοβα καὶ Ἰπεκίῳ.»

Γινώσκετε δὲ ποῖα εἶναι τὰ πέντε βιλαέτια; Ἰδοὺ αὐτά: τὸ τῶν Ἰωαννίνων, τῆς Σκόδρας, τῶν Σκοπίων, τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς Θεσσαλονίκης! Ἡ Ἀλβανία ἄρα περιλαμβάνει τὴν κυρίως Ἀλβανίαν, τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Μακεδονίαν.

Ἰδοὺ δὲ τί ἀπεφάσισε τὸ μεγαλοπράγμον καὶ ἀχόρταστον τοῦτο ἀλβανικὸν συνέδριον.

α') Ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θὰ ἱδρυθῇ ἐν Ἐλβασὰν διδασκαλεῖον ἑξατάξιον.

Πάντες οἱ σύλλογοι, πάντες οἱ Ἀλβανοὶ πατριῶται θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀναγκαίας θυσίας πρὸς διατήρησιν τοῦ ἱδρύματος τούτου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ ὡς ἔξοδα χιλίας λίρας ἐτησίως.

β') Ταμεῖον βοηθείας θὰ ἱδρυθῇ ἐν Κορυτσᾷ χάριν τῶν Ἀλβανικῶν σχολείων. Θὰ γίνουν δὲ τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς νομικοῦ προσώπου.

Τὸ ταμεῖον τοῦτο θὰ συλλέγῃ τὰς δωρεὰς καὶ τὰς εἰσφορὰς τῶν ἀλβανικῶν λεσχῶν καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν. Θὰ χρησιμεύσῃ δὲ πρωτίστως πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν Ἐλβασὰν διδασκαλείου, ὡς καὶ εἰς τὴν συντήρησιν καὶ ἄλλων Ἀλβανικῶν σχολῶν.

γ') Θὰ ζητηθῇ ἡ ὑποστήριξις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ Ἀλβανικὰ σχολεῖα.

δ') Εὐθὺς μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐν Ἐλβασὰν διδασκαλείου, ὁ ἐν Κορυτσᾷ ἐγκατεστημένος Σύνδεσμος θὰ ἀσχοληθῇ πρὸς ἵδρυσιν σχολείων.

Ἰδιαίτερος δὲ κανονισμὸς θὰ κανονίζῃ τὰ τοῦ Συνδέσμου.

ε') Ἡ Ἀλβανικὴ γλῶσσα θὰ διδάσκηται εἰς πάντα τὰ ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τά τε ὑπάρχοντα ἢ ἱδρυθησόμενα καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν.

ϛ') Πάντες οἱ Ἀλβανοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἔλθουν συνεπίκουροι εἰς τὸν ἐν Κορυτσᾷ Ἀλβανικὸν Σύνδεσμον, ὅπως οὗτος δυνηθῇ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας.

ζ') Θὰ ἱδρυθῇ Κεντρικὸν Γραφεῖον ὅλων τῶν Ἀλβανικῶν Λεσχῶν.

η') Τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν αὐτοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ θὰ προσπαθήσῃ, ὅπως διαδώσῃ τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν.

*θ') Τὸ συνέδριον ἀποφασίζει, ὅπως ἡ Ἀλβανικὴ Λέσχη Μοναστηρίου «Βαχσκίνη» χρησιμεύσῃ ἐπὶ δύο ἔτη ὡς Κεντρικὸν Γραφεῖον. Ἰδιαίτερος κανονισμὸς θὰ κανονίσῃ τὰς σχέσ

ι') Οἱ Ἀλβανοὶ θὰ ζητήσουν ἀνίδρυσιν ἀγροτικῶν σχολῶν ἐν Ἀλβανίᾳ, ὅπου τοῦτο ἠθέλε θεωρηθῇ ἀναγκαῖον.

ια') Τὸ ἐν Ἑλλάσαν λαλούμενον ἰδίωμα τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης ἀνεγνωρίσθη ὡς τὸ πλέον καθαρὸν καὶ τὸ Συνέδριον παρακαλεῖ πάντας τοὺς Ἀλβανοὺς συγγραφεῖς νὰ γράφωσι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸ ἰδίωμα τοῦτο.

ιβ') Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Κορυτσᾶς θὰ ἀποτελεσθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Μιδάτ βέη, Λερεῖς βέη, Χίμα, Νακῆ βέη, Ἀχμὲτ Ντοκλῆ, Χρίστο Λάκα, Σουλεϊμὰν Βελόχνι, Κίριας, Ἰσρὰφ βέη καὶ Χατζῆ βέη.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔδραν θὰ ἔχῃ τὴν Κορυτσάν.

ιγ') Αἱ λέσχαι, οἱ σύλλογοι καὶ τὰ σχολεῖα, ἅτινα ἔχουσιν ὡς σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῆς ἀλβανικῆς γλώσσης θὰ καταβάλλουν πρὸς τοῦτο πάσας τὰς προσπαθείας αὐτῶν, χωρὶς νὰ φεισθῶσιν οὐδεμιᾶς θυσίας καὶ θὰ ἐργασθῶσιν ἐν συμφώνῳ, ὅπως διαλύσωσιν πάσας τὰς ἀναμαλίας, αἵτινες ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ἀλβανικῇ γλώσσῃ.

ιδ') Θὰ συγκληθῶσι συνέδρια καὶ κατὰ τὸ 1326 καὶ 1328 πρὸς μελέτην πασῶν τῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων καὶ ἄλλων ζητημάτων.

ιε') Τὸ συνέδριον τοῦ 1328 θὰ ἀναγγελθῇ ἐγκαίρως εἰς πάσας τὰς ἀλβανικὰς λέσχας, ὅπως ἑκαστος ἀλβανὸς δυνηθῇ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ προγράμματος.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ στάσις τῆς τριπλῆς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ζητήμασιν. Ὑπὸ τύπον ἡμερισίφου δηλόσεως ἐγράφησαν ἐν ταῖς βιεννάλαις ἐφημερίσιν, ὅθεν καὶ ἐπληροφορήθησαν εἰς Ἀθήνας ταῦτα:

α' Ὁ βαρῶνος Αἰρενταὶ καὶ ὁ καγκελλάριος τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας κ. Μπέτμαν συνεζήτησαν εἰς ἐπανειλημμένας διασκέψεις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῶν δύο χωρῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ.

Ἡ συμμαχία ἡ μεταξὺ τῶν δύο Αὐτοκρατοριῶν καὶ τῆς Ἰταλίας ἀποτελεῖ ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν ἀναλλοίωτον βάσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς των.

Καθορίσθη, ὅπως ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία προσπαθήσωσι νὰ διατηρήσωσι μὲ πᾶσαν θυσίαν τὸ καθεστὼς ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ, ἀπεκδεχόμεναι τὸ νεῦον ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶτος ἐν ἡμερίδσαιν τῆς ἀημιουργηθείσης νέας κατασάσεως.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ἔπεισαν τὰς δύο κυβερνήσεις νὰ τηρήσωσιν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι· οἱ αὐτοὶ δὲ λόγοι ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν στάσιν των διὰ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν διέρχεται ὁ Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Ἡ ἐνεργοτέρα συμμετοχὴ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐπιδοκιμάζεται ὑπὸ τῶν δύο Αὐτοκρατοριῶν.

Οἱ δύο πολιτικοὶ ἄνδρες ἠδυνήθησαν νὰ εἴπωσιν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστροουγγαρίας μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἐξελίσσονται κατὰ τρόπον κανονικὸν καὶ φιλικὸν καὶ ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων σύμπνοια, ἤτις εἶναι τόσον ἀναγκαία, δὲν ἐξέλιπεν, οὐδ' ἠπειλήθη ποσῶς· ὡς ἐκ τούτου ὁ βαρῶνος Αἰρενταὶ καὶ ὁ καγκελλάριος Μπέτμαν ἔχουσι πάντα λόγον νὰ προσαπευζίωσι μετὰ πεποιθήσεως τὸ μέλλον».

Τοῦ αὐθεντικοῦ τούτου δημοσιεύματος ἡ σπουδαιότης δὲ ἡμᾶς ἔγκειται ἐν τῇ περικοπῇ, καθ' ἣν αἱ δύο ἄλλαι Δυνάμεις ἐπιδοκιμάζουσι τὴν ἐνεργὸν πρωτοβουλίαν τῆς συμμάχου αὐτῶν «Ἰταλίας ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ζητήματαιν. Ἡ χροιὰ τῆς πρωτοβουλίας ταύτης δὲν εἶναι ἀγνωστος. Ἡ Ἀδελφὴ Ἰταλία σύμπασα, λαός, κυβέρνησις καὶ βασιλεὺς ἐπιδαμιλεῖνε κατὰ τοὺς δυσχερεῖς τούτους διὰ τὴν πατρίδα μας χρόνους ἀδελφικὴν στοργήν, ἐφ' ᾗ οἱ Ἕλληνες διατελέσομεν εἰς ἀεὶ εὐγνώμονες, θαυμάζοντες ἅμα, ὅτι ἡ ἀδελφὴ φυλὴ μνήμων νῦν τῆς καταγωγῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνεστώσης αὐτῆς δυνάμεως ἀναγνωρίζει τὸ δίκαιον τοὐλάχιστον τῶν προσπαθειῶν τῆς ἀτυχοῦς καὶ κακοδαίμονος ἐκ τῶν ἀχρείων κυβερνητῶν της Ἑλλάδος.

Τὰ κρητικὰ ὄνειρα τῶν Τούρκων. Οἱ ἀγαπητοὶ ἡμῶν γείτονες δεικνύουσι πυκνὰ καὶ ἀδιάκοπα φανόμενα δεινῆς ὀπιοφαγίας, ἥτις πληροῖ τὴν εὐτάρακτον ἐγκεφαλόν των ὀνείρων γλυκυτάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν περιπόθητον Κρήτην. Μετὰ τὰ ἐγκαταλειφθέντα σχέδια τῆς αὐτονομίας τῆς Κρήτης ὑπὸ πολίτευμα ἀνάλογον πρὸς τὸ τοῦ Λιβάνου ἢ τῆς Σάμου νέα φαντασιοπληξία εὐφραίνουσι τὰς τουρκικὰς καρδίας. Αὐτὴ ἡ «Ἰκόλαμ», μία τῶν ἀσφροντεστάτων τουρκικῶν ἐφημερίδων, ἔπλασε τὸ μῦθον, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐζήτησαν παρὰ τῆς κρητικῆς κυβερνήσεως τὴν σύστασιν Ἀκυροτικοῦ δικαστηρίου ἐν Χανίοις, ὅπως μὴ ἐκδικάζωνται αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρείου Πάγου. Ἐλησμόνησε, φαίνεται, ἡ συνάδελφος, ὅτι εἰς τὰς ἑλληνικὰς πολιτείας αἱ κυβερνήσεις δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν, ὅτι ἡ κρητικὴ βουλὴ ἡ πρὸς τοῦτο ἀρμοδία, τὸν πραγμάτων ἐχόντων ὡς ἔχουσι σήμερον, ἀνδέχεται νὰ μὴ συνεδριάσῃ... ἐν Χανίοις. Ἀλλὰ καὶ τοῦ μύθου τούτου δημοσιεύουσι τετταρεσκόπιον ἐπὶ αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες. Κατὰ ταύτας αἱ Μ. Δυνάμεις ἀπεφάσισαν νὰ διορίζωνται ἐν τῷ μέλλοντι καὶ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς προτεινόμενα ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως! Πολὺ δραστήριοι εἶναι οἱ τουρκικὸν ὄνειρον!

Τουρκικαὶ αὐθαιρεσίαι ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Οἱ Βούλγαροι ἔρερον διὰ τῶν ἀναχρισκῶν αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐκγειτῶν τὸ τουρκικὸν κράτος εἰς τοιαύτην ἐξουθένωσιν, ὥστε νὰ ἀποδεχηθῇ εἰς τὴν κηδεμονίαν τῆς Εὐρώπης διὰ τοῦ ἐν Μυρτσόβῳ προγράμματος καὶ νὰ κινδυνεύῃ νὰ ἀποβάλλῃ ἐς ἀεὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην διὰ τὴν ἐν Ῥωβὰλ χαλκευθέντων. Ὅπως σώσωσι δὲ ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου τὴν Τουρκίαν οἱ Νεότουρκοι ἐπαναστάτησαν, ἀπεκήρυξαν σύνταγμα καὶ καθήρεσαν ἕνα Συλλέγιον. Τώρα πάλιν ἐναγκαλισμοὶ καὶ περιπτύξεις καὶ συνεργασία πρὸς τοὺς Βουλγάρους κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ Σανδάνοκης ἀπὸ λητοῦ καὶ δολοφόνου ἀνήχθη εἰς ὄργανον ἐυταξίας. Οἱ τοῦ Βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἀπόστολοι συνεργοῦ τῆς τουρκικῆς ἀσφαλείας. Ἡολλαχοῦ οἱ Τοῦρκοι πομοῦάνουσι τοὺς βουλγαρικοὺς πόθους. Οὔτω ἀγγέλλεται, ὅτι οἱ Νεότουρκοι δι' αὐθαιρεσιῶν καὶ βιαιοπραγιῶν ἀναγκάζουσι τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν Ἐξαρχίαν. Μωραίνει κύριοι, ὃν βούλεται ἀπολέσαι.

Ἡ εἰς Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα ἐπίσκεψις τοῦ Τσάρου. Κατ' ἃ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετρουπόλεως τὴν εἰς Ἰταλίαν μετάβασίν του ὁ Ῥῶσος αὐτοκράτωρ ἐξαρῇ ἐκ τῆς τροπῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων, διότι διαπερῶν εἰς Ἰταλίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ἀλλ' ἐπειδὴ νῦν ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἐνδέχεται νὰ παρεξηγηθῇ ὡς ἐπέμβασις, εἶναι ἠγναγασμένος νὰ ἀναβάλῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, μέχρις οὗ καθησυχάσωσι τὰ πράγματα, τὸ ταξίδιόν του.

Αἱ περὶ Κρήτης δηλώσεις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ κ. Γρυπάρη. Τὸ πρακτορεῖον Βόλφ μετέδοσε τὴν εἴδησιν, ὅτι ἐντολῇ τῆς κυβερνήσεως ὁ Ἕλλην ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὴς κ. Γρυπάρης ἐδήλωσε πρὸς τὴν Πύλην, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ πείσῃ τοὺς Κρῆτας νὰ μὴ ἀποστείλωσι βουλευτὰς εἰς Ἀθήνας. Τὴν εἴδησιν ταύτην ἀποκρούουσιν ἐντόνως οἱ ἐν Ἀθήναις ἀρμόδιοι κύκλοι ὡς ἀνυπόστασιν. Ἐπληγεραφήθη εἰς Εὐρώπην κατηγορηματικὴ διάψευσις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ τῆς ἀνταλλαγείσας καὶ Ἰσοῦλιον διακοινώσεις καὶ ἀπαντήσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν εἰς οὐδεμίαν προέβη δήλωσιν σχετικὴν πρὸς τὴν Κρήτην, πολὺ δὲ δλιγώτερον περὶ τοῦ ἂν θὰ δεχθῇ ἢ μὴ βουλευτὰς Κρῆτας, ἀφ' οὗ ἀπέχει ἐλοέτι πολὺ ὁ χρόνος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως ἔσπευσε καταγγορηματικῶς νὰ διαγεύσῃ τὸν τουρκικὸν θρῦλον.

Αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι. Ἐνθαρρυνθέντες οἱ Βούλγαροι ἐκ τῆς φιλίας, ἣν ἐπιδεικνύουσι πρὸς αὐτοὺς οἱ Νεότουρκοι ἀθρόας ἐξαποστέλλουσι τὰς συμμορίας των ἐκ Βουλγαρίας εἰς Θρᾴκην καὶ Μακεδονίαν. Ἀλλὰ τοῦτο ἤρχισε γινόμενον κατὰ τρόπον ταράτιστα καὶ αὐτοὺς τοὺς φίλους των. Διὰ τοῦτο αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ προβαίνουσιν εἰς προφυλάξεις ἐκτάκτους. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξεδόθη ἐπίσημος προκήρυξις, δι' ἧς παρέχεται προθεσμία πρὸς παράδοσιν τῶν ὅπλων. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἀπειλοῦνται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ὅσοι εὑρεθῶσιν ἔχοντες ὅπλα. Καθ' ἃ δὲ διεδόθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐν τῷ μεθοριακῷ Θρᾳκικῷ σταθμῷ Μουσταφᾶ ἐπῆλθε συμπλοκὴ μεταξὺ Τούρκων δρομολάκων καὶ πολυμελοῦς βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἧς ἄγνωστα τὰ ἀποτελέσματα.

Τὰ διαπαστευτήρια τοῦ Ἑλληνος πρεσβευτοῦ ἐν Σοφίᾳ. Ὑπὸ τοὺς συνήθεις τύπους τῶν ὁμοίων τελετῶν ὁ ἐν Σοφίᾳ εἰς πρεσβευτὴν ἀναδειχθεὶς τέως διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐβγ. Ζαλοκώστας ἐπιδίδων τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα εἰς τὸν βασιλέα Φερδινάνδον εἶπεν, ὅτι ἡ μόνη ἐπιθυμία του εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῶσιν αἱ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν ἀγαθαὶ σχέσεις, προσθές, ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὕτη εἶναι καὶ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμία. (Ἀντιστρόφως θὰ διευπιθῆν ὁ λόγος τοῦ "Ἕλληνος πρεσβευτοῦ ἢ ὡς ἔχει ἐν τῷ τηλεγραφήματι. Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Ἡ ἀπάντησις τῶν Ἀρμενίων ἀποδεικνύεται μόνον ἀπορρέουσα ἀπὸ τῆς αὐτῆς διπλῆς κακοδοξίου προθέσεως, τοῦτο μὲν νὰ παραγκωνίζηται ἡ κυρία καὶ δέσποινα τῆς Κύπρου φυλή, ἡ ἑλληνική, τοῦτο δὲ νὰ σπείρηται ἡ πρὸς αὐτὴν δεξόνοια πάντων τῶν ξένων στοιχείων. Παρὰ τοῦ νῦν Ἀρμοστοῦ τῆς νήσου, ἀνδρὸς συνετοῦ καὶ διακεκριμένου, ἀνεμένομεν προσεκτικωτέραν τοῦ θέματος τούτου διαχείρισιν.

Οἱ μέχρι τοῦδε εἰς Κύπρον μετοικήσαντες Ἀρμένιοι ὑπολογίζονται εἰς ὑπερδισχιλίους.

Ἡ περὶ τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας ἀξίωσις τῆς Πόλης. Κατ' ἃ τηλεγραφεῖται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις δι' ἐγγράφου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἀξιοῖ τὴν παῦσιν τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας ὡς συνεργαζομένου!! μετὰ τοῦ ἐκεῖ "Ἕλληνος Προξένου κατὰ τῶν τουρκικῶν συμφερόντων! Τίς οἶδε κατὰ τίνων αὐθαιρεσιῶν τοῦ κομιτάτου ἀνθίσταται ὁ διατρεπὴς ἱεράρχης, ὅπως κατωστῇ ἀντιωείμενον τῆς δογῆς τοῦ ὑψηλοτάτου Χιλμῆ πασσᾶ καὶ τῶν ἐμπνεόντων αὐτόν.

Αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἕτοιμοι νὰ εἰσβάλωσιν. Εἰς τὸ περίφημον ἐπὶ τῆς Ῥοδόπης μοναστήριον τοῦ Ρίλου, τοῦ κρησφυγέτου τούτου, ἔνθα οἱ Βούλγαροι ἠησταὶ καὶ δολοφόνοι λαμβάνουσι τὰς εὐλογίας τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν ἔργων των, συναθροίζονται ἤδη πολυάριθμοι βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἕτοιμοι, ὅπως εἰσβάλωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Οἱ Τοῦρκοι ἐτοιμάζονται νὰ ἀναχαιτίσωσι τὸν δρόμον των. Ἀλλὰ παρὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τοὺς ἐξ ὑπάρχοντας Βουλγάρους ἀστυνόμους ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις διώρισεν ἄλλους ἑπτά, τὸ ὅλον δέκα καὶ τρεῖς, ἐν ᾧ "Ἕλληνας ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ ταύτῃ πόλει προσέλαβε μόνον τρεῖς καὶ τοῦτους εἰς κατωτέρους βαθμούς. Τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς τυφλοῦσεως ταύτης τῶν Τούρκων!

Ἐγκατάστασις Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὀλιγόστιχος εἴδησις ἀναγραφομένη ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» Θεσσαλονίκης πρέπει νὰ ἐμβάλῃ ἡμᾶς εἰς μεγίστην ἀνησυχίαν. Κατὰ ἣν εἴδησιν ταύτην ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν κτηματολογίων τῆς Μακεδονίας, καθ' ἣν πρὸ πάσης ἀδείας ἀγορᾶς ἀκινήτων ὑπὸ Βουλγάρων παρεχομένων ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ βασιλείου θὰ προβαίνωσι πρότερον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων. Αἱ ἀγοραὶ αὗται, λέγει ἡ συνάδελφος, κατέστησαν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας συχνότατα.

Ἰδοὺ πῶς κατακτῶσι τὴν Μακεδονίαν οἱ Βούλγαροι. Ὅ,τι ἐμελετῶμεν ἡμεῖς νὰ πράξωμεν, προφθάνουσι νὰ πραγματοποιῶσιν οἱ Βούλγαροι. Ἡμεῖς, Ἕλληνες τοῦ βασιλείου καὶ τῶν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν χωρῶν, καταλείπομτες τὰς ὀφειοτάτας χώρας τοῦ κόσμου, προτιμῶμεν νὰ φεύγωμεν ὡς ζῷα φορτωνόμενοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὡς ζῷα ζῶντες ἐκεῖ ὀβριζόμενοι καὶ κακοποιούμενοι ὑπὸ τῶν ἀγυιοπαίδων καὶ τῶν ἀστυνομάκων εἰς τὰς λεωφόρους τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ἀμερικῆς μεγαλοουπόλεων· ἐνθυμούμεθα δὲ καὶ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν ταλαίπωρον πατρίδα μόνον, ὅταν φθισιόντες ἔχωμεν ἀνάγκην τῶν συγγενικῶν περιθάλψεων, ὅπως μεταδώσωμεν τὸν θάνατον καὶ εἰς ὅσους ἔμειναν ὑγιεῖς. Καὶ ἔπειτα ἀξιοῦμεν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οἱ πολυσύνθετοι μακεδονικοὶ σύλλογοι κατατρίδονται λογοκοπούντες. Εἰς οὐδενὸς αὐτῶν τὸ πρόγραμμα εἴδομεν ὅν ὑποκρίνομενμὴν ἢν πρακτικὴν φροντίδα τῆς ἀγορᾶς τῶν πατρικῶν γαιῶν, ἐν αἷς ἐγκαθιστάμεθα οἱ προαιώνιοι ἐχθροὶ ἐκδουλαρίζουσιν δσημέραι Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην, ὅπως βίψωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν θάλασσαν.

Εἰς οὐδενὸς αὐτῶν τὸ πρόγραμμα εἴδομεν ἢν προσπάθειαν τῆς οἰκονομικῆς συντάξεως τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἧς ἄνευ θᾶτον ἡ βράδυν θὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὸν καὶ οἰκονομικὸς ἐνιαχυόμενον βουλγαρισμόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκκλησία ἠδύνατο ἐν τούτῳ νὰ παρέμῃ ἀποκηρύτουσα τοὺς ἀπεμπολοῦντας καὶ τεμάχιον ἐπὶ ἑλληνικῆς γῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους, διότι τὸ πρᾶγμα μικρὸν διαρρέει ἀληθινῆς προδοσίας.

Λόγια, λόγια καὶ πάλιν λόγια ἀπανταχοῦ καὶ ἀπανταχοῦ φιλοπροπεῖαι ἠλίθιαι καὶ ὑυπαρὰ κενοδοξίαι, οὐδαμοῦ στοργὴ καὶ ἀληθὴς πόνος καὶ φιλοπατρίας μετριοφρονούσης εἰλικρινὴς ἐπίδειξις.

Σχέσεις Ρωσίας καὶ Τουρκίας. Περὶ διπλωματικῆς ἀποτυχίας βεβαίως θὰ πρόκηται ἐν τῷ ἐπεισοδίῳ τῆς πρὸς τὸν Τσάρον ἀποστολῆς τουρκικῆς πρεσβείας. Ὡς γνωστόν, ἡγουμένου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Τουρκίας Ῥαφαὰτ πασσᾶ, τουρκικὴ πρεσβεία ἤο ἔσιμος νὰ μεταβῇ εἰς Λεβάδειαν, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ Σουλτάνου χαιρετίσῃ τὸν τσάρον. Ἀίρηης ἡ μετάβασις τῆς πρεσβείας ἀνεστάλη. Συγχρόνως δ' ἀγγέλλεται, ὅτι ἀνακαλεῖται ὁ ἐν Πετρουπόλει Τοῦρκος πρεσβευτής. Ἀρά γε τί συμβαίνει ἐν ταῖς σχέσεσι τῶν δύο γειτόνων αὐτοκρατοριῶν;

Ἡ καταστρόπωσις τοῦ Τζαβὴτ πασσᾶ. Νεώτερα ἐκ Θεσσαλονίκης τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὁ Τζαβὴτ πασσᾶς κατεστρόπωθη ὑπὸ τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς Πρισρένην, ὅθεν ἐζήτησεν ἐπικουρίας.

Τὸ κρητικὸν ζήτημα Θουλεῖται, ὅτι ἡ ἐπιληφθησομένη τῆς λύσεως τοῦ κρητικοῦ ζητήματος συνδιάσκεψις θὰ συνέλθῃ ἐν Παρισίοις ἢ Λονδίνῳ. Ἡ Τουρκία παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὰ ἐν ταῖς παρασκηνίοις τῆς διπλωματίας τελούμενα. Ὁ Ῥιφαὰτ πασσᾶς δὲ ἔσπευσε νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς μελετωμένης ἀποστολῆς Κρητῶν βουλευτῶν εἰς Ἀθήνας.

ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1909

Τὸ συλλαλητήριον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Τὸ γενόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως τῇ 4 μ.μ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου κοινὸν συλλαλητήριον τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θὰ μείνῃ εἰς ἀεὶ ἀλησμόνητον. Οὐδέποτε ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνῆλθον τόσαι μυριάδες ἀνθρώπων μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ κοσμιότητος, μετὰ τῆς αὐτῆς νηφαλιότητος, μετὰ τῆς αὐτῆς θρεμίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ εἰλικρινοῦς ἐνθουσιασμοῦ.

Εἰδομεν συλλαλητήρια καὶ συλλαλητήρια καὶ πολιτικὰς διαδηλώσεις ἀπείρους. Εἰδομεν πλῆθη ἀμέτρητα, ἅτινα ἐξεδάκρυσε καὶ ἀπεκτήνου τὸν προσώπων ἡ ἰδιοτελὴς λατρεία, ὠρυόμενα, πυροβολοῦντα, ποικίλας διαπράττοντα ἀσχημίας ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας, ἐν ὀνόματι τοῦ κυριαρχικοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναδεικνύειν τοὺς ἄρχοντας.

Ἀλλὰ συναγερμὸν λαοῦ, οὐ τὴν ψυχὴν ἐκίνει καὶ τὴν συνεργομένην μετ' ὀλίγον βουλὴν τὴν λύσιν τῶν ἐκ τῆς συναλλαγῆς ὀλεθρίων δεσμῶν. Δὲν ἀνήκει βεβαίως εἰς τὸν στρατὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν καθέκαστα τῶν νομοθετημάτων, δι' ὧν τὰ δεσμὰ θὰ λυθῶσιν καὶ ἐξ ὧν ἀνέφερον ἤδη δύο, τὰ οὐσιωδέστερα. Ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως ἀς σπεύσῃ νὰ τὰ εἰσαγάγῃ. Θὰ εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἀπόδειξις ὅτι ἐμφορεῖται ἀπὸ τὰς νέας ἰδέας τῆς ἐνισχύσεως τῶν νόμων καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος. Τὸ ἐπίζωμεν ἡ μᾶλλον ἐλπίζω βεβαίως ὅτι θὰ τὸ πράξῃ, μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην ἀναφωνοῦμεν.

Ζήτω τὸ ἔθνος.

Ζήτω ὁ βασιλεύς.

Ζήτω τὸ Σύνταγμα.

Ζήτω ἡ ἀνόρθωσις.

Ὁ λαὸς ἐκκρήγνυται εἰς βροντώδεις ἐπευφημίας ἐκ τῶν ὁποίων δονεῖται καὶ σείεται ὁλόκληρον τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως.

«Καὶ τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ ῥήτωρ, ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναγνώσω ὡς πόρισμα τῶν λαϊκῶν ἰδεῶν καὶ πόθων, τὸ ἑξῆς ψήφισμα, τὸ ὁποῖον συνοψίζει νομίζω, αὐτούς καὶ τὸ ὁποῖον θὰ κυρώσῃ ἡ βοή σας.

Τὸ ψήφισμα.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Παπαφώτης ἀναγινώσκει τὸ ἑξῆς ψήφισμα:

«Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς εἰς πάνδημον συνελθὼν συλλαλητήριον, ἐνα συσκεφθῇ περὶ τῶν κοινῶν, ἤτοι περὶ γενικῆς τῶν κακῶν ἐγόντων ἀνορθώσεως πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς, ἢν ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου ἀπόθησε καὶ ἐζῆ·ησε καὶ τὴν ὁποίαν τὸ κίνημα τῆς 15ης Αὐγούστου ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἀποδλέπων εἰς τὸ ὅτι τὰ ἔνομα συμφέροντα καὶ δικαιώματα του οὐσιωδῶς ἐθυσιάσθησαν ὑπὸ τὸ εὐπρόσωπον κάλυμμα ἐλευθέρου πολιτεύματος τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ μεταδληθέντων εἰς ἰδιοτελῆ ὀλιγαρχίαν, ἀντικατασταθήσασαν τὸν Νόμον διὰ τῆς θελήσεώς τῆς, συνεταιρισθεῖσαν δὲ μετ' ἀφροδλογήτου πλουτοκρατίας, ἐνῷ αὐτὸς στενάζει ὑπὸ τὰ βάρος τῶν ἀδικοτάτων φόρων, ἤτοι τῆς καταναλώσεως, χωρὶς κἀν ν' ἀπολαμδάνῃ ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας τοῦ.

Ψηφίζει:

1) Ἐκφράζει τὴν χαρὰν αὐτοῦ, διότι ὁ στρατὸς ἡγέσθη πρὸς κατάλυσιν τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς καὶ ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν τῆς χώρας δυνάμεων, ἐφ' ὧν τὸ ἐθνικὸν μέλλον στηρίζεται.

2) Ἀπευθύνεται εὐλαδῶς πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα, ὡς τὸν πρῶτον καὶ ἀνυπόφευκτον παράγοντα τῆς ἐπιδιωκομένης πολιτικῆς πολιγενεσίας, ἐν τῇ πεποιθήσει ἢν ἔχει περὶ τοῦ ὅτι ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶν δέον νὰ εἶναι κοινὸς Στέμματος, Λαοῦ καὶ Στρατοῦ.

3) Ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ δυνατὸν σοβαρὰν οἰκονομιῶν, ὡς πόρον ἐνισχύσεως τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, τὴν μέχρι τοῦδε ἀπόκρυψιν τοιούτων ἀποδίδων εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον σύστημα, οὐτινος τὴν κατάρχησιν ἐπιδιώκει ἤδη.

4) Ἐν ἀπολύτῳ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἐξ οἰκονομιῶν πόρου, συνιστᾷ τὴν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθν. Ἀμύνης καθίδρυσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ εἰσοδήματος φόρου, ἀποκρούων διαρρῆξιν πᾶσαν νέαν αὐξησιν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, καὶ φρονῶν ὅτι τοὐναντίον λογικωτέρα δασμολογίου διαρρύθμισις θὰ εἶναι συγχρόνως ὠφελος τοῦ Δημοσίου καὶ ἀνακούφισις τοῦ λαοῦ.

5) Ἀξιοῖ νὰ ἴδῃ τὴν κυδέρνησιν ὑποδαλλουσαν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν βουλὴν καὶ ταύτην ψηφίζουσαν ἄτινα σύστημα νομοθεσίας ὑπὸ τὸ πνεῦμα πρόλεμου τῆς συναλλαγῆς, ἀνορθώσεως δλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας καὶ προστασίας τῆς παραγωγῆς, ἰδίᾳ δὲ νὰ ψηφισθῇ νόμος περὶ πρόσνυσιν καὶ μονιμότητος δλων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως οὗτοι κατελλήλως ἐκλεγόμενοι οὐδὲ μετατιθέμενοι ἀλλως ἢ καθὼς ὁ νό

λάβωσιν ὑπὸ σοβαρωτάτην σκέψιν τὰ αἰτήματά σας ψηφιζομένων τῶν καταλλήλων νομοθετημάτων.

Κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς βασιλείας Μου οὐδὲν ἄλλο ἐπεδίωξα παρὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τοῦ συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὡρκίσθην νὰ τηρήσω».

Τὸ σημείωμα τοῦτο συνετάχθη ἐν συνεργασίᾳ βασιλέως καὶ κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ ὁ κ. Θεοδωρίδης, σύμβουλος τοῦ προεδρείου τῶν Συντεχνιῶν, ζητήσας τὴν ἄδειαν καὶ λαβὼν αὐτὴν ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι θὰ περιορισθῇ ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἐντολῆς, ἐξῆρε τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τοῦ βασιλέως εἰς δύο ἐδαφικὰς ἐπαυξήσεις τοῦ βασιλείου, ἀλλὰ προσέθηκε δὲν πρέπει νὰ ἀποκρυβῇ ἡ ἀθλιωτάτη κατάστασις τοῦ τόπου, εἰς ἣν περιήγαγεν αὐτὸν ἔλλειψις τελείας εὐνομίας καὶ ἐπαχθεστάτης φορολογίας. Ἀληθῶς, ἐπεῖπεν, ἐτηρήσατε πάντοτε πιστῶς τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ὁ ψευδοκοινοβουλευτισμός, ἄρνησις ὢν τοῦ συντάγματος καὶ αἴτιος ὅλων τῶν κακῶν, δὲν εἶναι ἄξιος οὐδενὸς σεβασμοῦ.

Οἱ ψευδοκοινοβουλευτικοὶ εἶναι τὰ ὄστρακα τὰ προσκολληθέντα ἐπὶ τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας καὶ ἐμποδίζοντα τὸν κανονικὸν πλοῦν.

Οἱ ναυπηγοὶ ἐξυγιαίνουσι τὸ τοιοῦτον πάθημα πάσχον σκάφος, περικαίοντες αὐτὸ διὰ νὰ τὸ ἐλευθερώσουν τῶν παρασίτων. Παρακαλοῦμεν, Μεγαλειότατε, νὰ ἐπαναφέρητε ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν του καὶ τότε θὰ σωθῇ ὁ τόπος.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μὴ ἀποκριθεὶς ἀμέσως πρὸς τὸν κ. Θεοδωρίδην ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Παπαφώτην καὶ εἶπεν:

«Σᾶς εἶπον καὶ τὴν ἄλλην φορὰν, ὅταν μοῦ ἐφέρατε τὸ ὑπόμνημα ὅτι καὶ ὁ λαὸς πρέπει νὰ φροντίζῃ διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους του».

Τὴν ἐξελθοῦσαν τῶν ἀνακτόρων ἐπιτροπὴν ὁ λαὸς ἐδέχθη δι' ἀτελευτήτων ἐπευφημιῶν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Ὁ κ. Παπαφώτης ἀνέγνωσεν εἰς τὸν λαὸν τὴν γραπτὴν ἀντιφώνησιν τοῦ βασιλέως, ἣν ὑπεδέχθη διὰ χειροκροτημάτων. Ἀλλὰ δὲν διελύθη καὶ μετὰ τοῦτο ἐξηκολούθησε νὰ ζητωκραυγάζῃ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐδέησε νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῶν ἀνακτόρων καὶ εἴπῃ πρὸς τὸ πλῆθος:

Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας διὰ τὰς ζητωκραυγάς σας καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν εἰρηνικὴν καὶ νομοταγῆ ἐκδήλωσιν τῶν εὐχῶν σας.

Ἀπήντησα εἰς τὴν ἐπιτροπήν σας καὶ ἐδήλωσα τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι ἡ κυβέρνησίς μου, ἥτις χαίρει τὴν ἐμπιστοσύνην μου, καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων σας θὰ λάβωσιν ὑπὸ σοβαρωτάτην σκέψιν τὰ αἰτήματά σας.

Ἐγὼ δὲ ἕνα συμφέρον εἶχα καὶ ἔχω, τὸ συμφέρον τοῦ ἀγαπητοῦ μου λαοῦ καὶ τὴν εὐημερίαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους μας.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ διαλυθῆτε ἡσύχως ἀναφωνοῦντες μὲ τὸν Βασιλέα σας:

— Ζήτω τὸ Ἔθνος.
— Ζήτω τὸ Σύνταγμα.
— Ζήτω ὁ Λαός».

Ἡ συγκίνησις τοῦ βασιλέως ἦτο πρόδηλος. Ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπάλλετο τρομώδης, ἀλλ' ἠχηρὰ ἐμφαίνουσα τὴν ἐσωτερικὴν δύναμιν τῶν εἰλικρινῶν του προθέσεων, ἃς οὐδεὶς Ἕλλην ἠμφισβήτησεν, ἀλλ' ἃς πᾶς θεωρεῖ ἀτελεσφόρους, ἂν μὴ συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ τῆς ἀκάμπτου θελήσεως τῆς πληρώσεώς των. Εἰς τὰς φρενητιώδεις ἀνευφημίας τοῦ πλήθους, μεθ' ὧν ἐκάλυψε τὸ τέλος τῶν βασιλικῶν λόγων, ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη χαιρετίζων διὰ τοῦ μανδηλίου, μεθ' ὃ δὶς ὑποκλιθεὶς ἀπεχώρησεν ἔνδον.

Μετὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἡγουμένης τῆς ἐπιτροπῆς μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μαυρομιχάλη. Λαμβάνων τὸ ψήφισμα ὁ κ. πρωθυπουργὸς εὐχαρίστησε τὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐκτιμᾷ τὰς δυσχερείας τῶν καιρῶν καὶ πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν, ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐνισχύει αὐτὴν οὕτω ἐπὶ τὸν ἀναληφθέντα ἀγῶνα.

Περιστοιχιζόμενος εἶτα ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐχαριστήσας τὸν λαὸν ἐβεβαίωσεν, ὅτι εὔκολον ἔργον δὲν εἶναι ἡ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου διόρθωσις κακῶν μιᾶς πεντηκονταετίας, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν θέλησιν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πανταχόθεν ἐκδηλουμένην ἐπιθυμίαν τῆς ἀνορθώσεως.

Μεθ' ὃ διελύθη τὸ συλλαλητήριον ἐν πλήρει, μοναδικῇ τάξει. Ὅμοια συλλαλητήρια παμπληθῆ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν ἔγιναν ἐν Πάτραις, Μεσολογγίῳ, Θήβαις, Λαρίσῃ, Σύρῳ, Πύργῳ, Καρδίτσῃ, Τρικκάλοις, Ἀγρυλινίτσῃ, Ἀλμυρῷ. Ἐν Κερκύρᾳ ἐματαιώθη τὸ συλλαλητήριον, ἐν Βόλῳ ὁ δημοτ. σύμβουλος κ. Π. Ἀποστολίδης ὡμίλησεν ὑπὲρ τῶν βουλευτῶν καὶ ἐν Κυπαρισσίᾳ συνεκροτήθη συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ αὐτοθι πρωτοδικείου καὶ τῆς νομαρχίας. Ἀλλ' αἱ παραφωνίαι αὗται εἶναι ἀσθενεῖς, ἐν μέγα δὲ προέκυψε τῇ 14 Σεπτεμβρίου φαινόμενον, ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ λυθῇ τῶν δεσμῶν τῆς φαυλοκρατίας καὶ κρίνων τις τὴν ἀρχὴν ἀδύνατον νὰ μὴ συνομολογήσῃ ἡμῖν, ὅτι καὶ τὸ τέρμα ἔσται ἐθνωφελέστατον. Πεποίθαμεν ὅτι αἱ ἡμέραι 14 Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου ἔσονται ἡμέραι χαρμοσύνων ἀναμνήσεων.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ στρατολογία τῶν χριστιανῶν.— Τὰ ἐξ αὐτῆς δεινὰ ἀποτελέσματα.— Ἡ στρατολογία ὁμοιάζει πρὸς παιδομάζωμα καὶ ἐπιδιώκει τοὺς αὐτοὺς σκοπούς.— Ἐγκατάστασις Βοσνέων Τούρκων ἐν Ἠπείρῳ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων τὰ ἑπόμενα λίαν ἀξιανάγνωστα.

Τὸ ζήτημα τῆς στρατολογίας τῶν χριστιανῶν, ἀποφασισθείσης ὡς γνωστὸν παρὰ τῆς Τ. Κυβερνήσεως ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, δέον νὰ ἐπισπάσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ταγῶν τοῦ ἔθνους περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος οὐ μόνον τῶν στρατευσίμων νέων ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῆς φυλῆς. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅτι καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων κυρίως καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κατὰ τῶν Ἀρμενίων, ὡς τῶν δύο πολυπληθεστέρων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ στοιχείων καὶ τῶν μᾶλλον σημαινόντων στρέφονται ὅλαι αἱ ἐπιβουλαὶ τῶν Νεοτούρκων. Αὐτόχρημα δὲ ἐπιβουλὴ καὶ παγὶς ἐξοντώσεως σκοπὸν ὑποκρύπτουσα εἶναι ἡ στρατολογία, καθ' ὃ τρόπον θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν. Ἐν πρώτοις τὰ σχηματισθησόμενα ἐκ χριστιανῶν τάγματα δὲν θὰ εἶναι αὐθύπαρκτα, καὶ ὄχι μόνον οὐδὲ ἕνα ἀξιωματικὸν χριστιανὸν θὰ ἔχωσι, ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπαξιωματικοὺς τοιούτους δι' ἄγνοιαν τουρκικῶν γραμμάτων. —Οἱ χριστιανοὶ στρατιῶται θὰ κατανεμηθῶσιν εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα τουρκικὰ τάγματα ἐν ἀναλογίᾳ 20 τοῖς ἑκατὸν· ἐν τοιαύτῃ δὲ δυσαναλογίᾳ εὑρισκομένους περιττὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι πᾶσαι καὶ ἀγγαρεῖαι καὶ ῥυπαραὶ ἐργασίαι τοῦ στρατοῦ θ' ἀνατίθενται εἰς τοὺς χριστιανούς· ἱερεῖς δὲν θὰ ἔχωσιν εἰς τρόπον, ὥστε ζήτημα θὰ εἶναι, ἐὰν θὰ τοῖς παρέχηται ἡ εὐκολία νὰ διάγωσιν ὡς χριστιανοὶ καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα· ἐὰν προσθέσῃ τις καὶ τὸν γνωστὸν φανατισμὸν τῶν συναδέλφων των Μωαμεθανῶν, ἠμπορεῖ νὰ συμπεράνῃ ποῖον μέλλον ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς ἀτυχεῖς χριστιανοὺς στρατιώτας.

Πλὴν τούτων, ἰσχυρὰ ἀναλογία τῶν στρατευσίμων χριστιανῶν (25 %) θ' ἀποστέλληται διὰ κλήρου (;) εἰς Ὑεμένην, οὐδ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποδείξῃ τις ποίους κατὰ προτίμησιν θὰ εὐνοῇ ἡ κλήρωσις γινομένη ὑπὸ Τούρκων. Οἱ ἐναπολειπόμενοι Χριστιανοί, ὡς εἴρηται ἐνσωματούμενοι ἐν τῇ ῥηθείσῃ ἀναλογίᾳ (20 %) θ' ἀποστέλλωνται πάντοτε μακρὰν τῶν ἑστιῶν των καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει εἰς τὴν Βόρειον Ἀλβανίαν καὶ τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα.

Διὰ τῆς μεθόδου λοιπὸν ταύτης, ἐφαρμοζομένης ὑπὸ τῆς Συνταγματικῆς Τ. Κυβερνήσεως ἐπιζητεῖται οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἔλαττον ἢ αὐτὴ ἡ βαθμιαία ἐξόντωσις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἐκ τῆς Τουρκίας, ἰδίως ἡ εἰς Ἀραβίαν συστηματοποιηθησομένη ἀποστολὴ τῶν Χριστιανῶν ἔχει διπλοῦν καταχθόνιον σκοπόν, πλὴν τῆς καταπολεμήσεως τῶν Ἀράβων ἐπαναστατῶν διὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ τὸν ἐξολοθρευμὸν αὐτῶν τούτων διά τε τοῦ πολέμου καὶ ἰδίως διὰ τοῦ φονικοῦ τῆς Ὑεμένης κλίματος, ὅπερ αὐτὸς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ βέης ἐχαρακτήρισεν ὡς νεκροταφεῖον. Ἐνώπιον λοιπὸν τῆς κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ πρὸς τὸν ῥηθέντα σκοπὸν γενησομένης στρατολογίας εἶναι φυσικόν, ὅτι οἱ νέοι στρατεύσιμοι χριστιανοὶ θὰ μεταναστεύωσι καὶ ἐκ τῆς μεταναστεύσεως ταύτης οἱ Νεότουρκοι παρασκευάζονται νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν σκοπόν των ἀντικαθιστῶντες τοὺς μετανάστας διὰ προσφύγων Τούρκων ἐκ Κρήτης καὶ Βουλγαρίας ἰδίως, ἀλλὰ καὶ ἐκ Βοσνίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων τούτων ὁ Βαλῆς Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ γεωπόνου τοῦ Νομοῦ τούτου εὑρίσκονται πρὸ ἑβδομάδων εἰς Πρέβεζαν ἐπὶ σκοπῷ μελέτης τῶν μερῶν, ὅπου θὰ ἐγκαταστήσωσι συμφερώτερον τοὺς πρόσφυγας. Ἐνεκρίθησαν δέ, καθ' ἃ βεβαιοῦται, πρὸς τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν πάντα τὰ Ἰμλίκια, περιελθόντα ἤδη μετὰ τὸ Σύνταγμα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ἔθνους καὶ ἰδίως τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Λούρου καὶ Πρεβέζης, ὅπως διακοπῇ ἡ φυλετικὴ συνέχεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μετὰ τῆς Ἠπείρου.

Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν σοβαρότητα τοῦ διλήμματος, εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτει ὁ βραδέως μέν, ἀλλὰ μετ' ἀσυνήθους ἀγριότητος καὶ φανατισμοῦ ἐξεγερθεὶς σωβινισμὸς τῶν Νεοτούρκων τοὺς ἐν Τουρκίᾳ χριστιανικοὺς λαούς, ἰδίως δὲ τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες πλὴν τοῦ σημαντικωτέρου πληθυσμοῦ, ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν τῇ Ὀθ. Αὐτοκρατορίᾳ εἶναι καὶ οἱ μᾶλλον σποραδικῶς ἐξηπλωμένοι ἐν αὐτῇ. Κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν κρίσιν αὐτὸ τὸ παιδομάζωμα δὲν ἐπέφερε τόσα κακὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος, ὅσα εἶναι προωρισμένη νὰ ἐπιφέρῃ ἡ στρατολογία τῶν Χριστιανῶν, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ, ὡς ἐννοοῦσιν, οἱ σωβινισταὶ τῆς Ν. Τουρκίας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Νέα τοῦ κ. Θεοτόκη παλινῳδία.

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐκπλήξεις νὰ τρέφωσι τὴν τεταραγμένην καὶ ἐν ἀορίστοις προσδοκίαις καὶ φόβοις κυμαινομένην ψυχήν μας. Τίς θὰ τὸ ἐπίστευεν! Ὁ κ. Θεοτόκης ἀπεφάσισε τώρα, καθ' ἃ ὁμόφωνος ὁ τύπος ἀναγράφει, ὄχι μόνον νὰ μὴ παραιτηθῇ τῆς πολυθελγήτρου ἀρχηγίας, ἀλλὰ καὶ νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν βουλὴν χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ... κόμματος. «Τί θὰ γίνῃ, κύριε Πρόεδρε, τὸ κόμμα; Θὰ ἀποσυνιεθῇ καὶ οἱ μακροὶ ἡμῶν ἀγῶνες εἶναι ἄδικον νὰ ματαιωθῶσι νῦν, ὅτε πολλοὶ ἡμῶν διὰ τῶν πολυτίμων ὑπὲρ τοῦ κόμματος ὑπηρεσιῶν ἀπεκτήσαμεν τὸν τίτλον νὰ γίνωμεν ὑπουργοί. Ποῦ μετὰ τὴν ὑμετέραν παραίτησιν ὁ λιμὴν τῶν εὐγενῶν ἡμῶν φιλοδοξιῶν; Ποῦ τὸ καταφύγιον τῶν ὑποστηριξάντων ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπαρχίας φίλων; Ποῦ ἡ δύναμις τοῦ διορίζειν καὶ παύειν τοὺς ὑπαλλήλους; Ποῦ ἡ ἰσχὺς τοῦ τρομοκρατεῖν τὰ δικασήρια ὑπὲρ τῶν φυγοδίκων, τῶν ἁρπάγων, τῶν κακοπίστων, καὶ τὸν λαὸν διὰ τῶν φυγοδίκων; Ποῦ ἡ εὐχέρεια τοῦ μοιράζειν μετὰ τῶν δημάρχων τὰ λάφυρα τῶν δήμων καὶ ποῦ τὸ κέρδος τοῦ μισθώνειν εἰς τὸ δημόσιον ἐρείπια καὶ σταύλους καὶ ἀχυρῶνας ὡς δικαστήρια, σχολεῖα, χωροφυλακῆς κατασιήματα, νομαρχίας, δεσμωτήρια ἀντὶ μυθωδῶν μισθωμάτων; Ποῦ αἱ ἐργολαβίαι δημοσίων κτιρίων ἀντὶ τριπλασίας δαπάνης τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀπαιτουμένης, κτιρίων, ἅτινα ἐρειπιοῦνται μετὰ τὴν πληρωμὴν μὲν τῶν ἐργολάβων, πρὸ τῆς παραλαβῆς δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου; Ποῦ ἡ μακαρία ἐποχή, καθ' ἣν ἡ ἀπειλὴ τῆς μεταθέσεως καί, ἂν μὴ ἤρκει αὕτη, ἡ κουμποῦρα τῶν μαθητῶν ἐξεβίαζε παρὰ τῶν πτωχῶν διδασκάλων τὰ ἀπολυτήρια; Ποῦ τῶν μονῶν αἱ λεηλασίαι διὰ τῶν ὑποτροφιῶν καὶ τῶν ὑπερόγκων δικηγορικῶν μισθῶν; Ῥυήσεται πάντα τὰ κᾶλα, ἐὰν σὺ ὁ ἡμέτερος Μίνδαρος ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς ὀρφανοὺς καὶ ἐρήμους, σκορπίσῃ δὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαρχηγοὺς ἡ τῆς φιλοπρωτίας ἔρις τοὺς μὲν ἐρεθίζουσα πρὸς αὐτόνομον ἀρχηγίαν, τοὺς δὲ τάσσουσα πρὸς ἄλλους ἀρχηγέτας»;

Περὶ τούτου, ἀτυχέστατε λαὲ τῆς Ἑλλάδος, καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου πρόκειται ἐν ταῖς οἰκιραῖς, τὴν βδελυγμίαν προκαλούσαις προσπαθείαις τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος, ὅπως συγκρατήσωσι τὸν ἀρχηγὸν ἐν τῷ θώκῳ τῆς ἡγεσίας καὶ δι' αὐτοῦ συντεταγμένην καὶ ἀδιάλυτον τὴν φατρίαν πρὸς ἣν πολλάκις ἐπεικῶς προσηνέχθημεν ἀναλογιζόμενοι τὰς φρικώδεις τοῦ κορδονίου ἐπιδρομὰς καὶ ἐρημώσεις τὰς μηδεμίαν ἐπιδεχομένας σύγκρισιν πρὸς οὐδεμίαν πολιτικὴν διαφθορὰν οἷον δήποτε ἐν τῷ κόσμῳ κράτους, μὴ ἐξαιρουμένης μήτε τῆς Πορτογαλλίας, μήτε τῶν νοτιαμερικανικῶν δημοκρατιῶν, ἀλλὰ πρὸς ἣν σήμερον ὅτε τὸ ἔθνος εἰσῆλθεν εἰς τὴν γενναίαν ὁδὸν νὰ κυβερνηθῇ ἄνευ τῶν κομμάτων καὶ κατὰ τῶν κομμάτων αἰσθανόμεθα μείζονα ἔτι τὴν ἀηδίαν· διότι καθ' ὃν χρόνον τὰ πάντα σείονται ἐν Ἑλλάδι καὶ συνταράσσονται ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς πόθου τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν πάντων, αὐτὴ ἡ φατρία διὰ τοῦ στόματος τῶν λεγομένων ἐπιφανῶν της καταβάλλει τὰς μεγίστας προσπαθείας, ὅπως συγκρατήσῃ τὰ καθεστῶτα μετ' ἀναισχύντου κυνισμοῦ φροντίζουσα περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας καὶ ὄχι περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους.

Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν εἶναι μόνον μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων αὐτῶν διεφθαρμένοι· ἐλέγχονται ὄντες καὶ μωροὶ μὴ βλέποντες καὶ μὴ ἀκούοντες καὶ μὴ προαισθανόμενοι, ὅτι ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ κοινοῦ ῥεύματος, ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς ἐπονειδίστους, αὐτόχρημα ἀτίμους παραδόσεις τοῦ διοικεῖν, θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς πολλοὺς ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τούτων ἀντὶ εἰς τὰς βαθμίδας τῶν ὀνειρευομένων ὑπουργικῶν θώκων εἰς τὸ ἰκρίωμα τῆς ἀγχόνης ἢ τῆς λαιμητόμου. Διότι πρέπει σαφῶς νὰ ἐννοήσωσιν οἱ κύριοι οὗτοι, ὅτι ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὴν μέχρι τοῦδε ἀναστάτωσιν τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν καὶ οἰκονομικῶν καὶ διδακτικῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας. Ὅτι ὁ τόπος θέλει διοίκησιν ἀληθινῶς πατρικὴν καὶ ὄχι διοίκησιν ἐντεταλμένην νὰ νομιμοποιῇ τὴν κλοπὴν καὶ τὴν σπατάλην· θέλει δικαιοσύνην σεβομένην πρῶτα ἑαυτήν, ὅπως σεβασθῇ καὶ περιφρουρήσῃ τὰ δίκαια, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν τιμὴν τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν ἀεννάων καὶ ἀτιμωρήτων ἐπιθέσεων, ἵνα καταστῇ δὲ τοιαύτη δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀσυνειδήτους κομματάρχας νὰ εἰσφέρωσιν εἰς τὸν πανίερον ναὸν τῆς θέμιδος τοῦ δικηγορικοῦ βίου τὰ ναυάγια, τοῦ νεποτισμοῦ τὰ προικοθηροῦντα μαμμόθρεπτα, ἀλλὰ τοὺς νέους ὅσους ἀνέδειξεν ἡ ἰδία ἐπιμέλεια ἐν εἰλικρινεῖ καὶ ὄχι πλαστογράφῳ δοκιμασίᾳ, περὶ ὧν τὸ ὡμολογημένον ἦθος ἐγγυᾶται, ὅτι ἡ σπουδυλικὴ των στήλη δὲν θὰ λυγίζηται ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ πρώτου ἀχρείου τοπάρχου. Θέλει τὴν παιδείαν οὐσιαστικωτέραν, ὅπως ὁ πολίτης μὴ μάθῃ μόνον ἀρίθμησιν καὶ γράμματα καὶ τέχνας, ἀλλὰ πρῶτα πάντων νὰ εἶναι χρηστὸς καὶ εὔορκος πολίτης, τίμιον τῆς κοινωνίας μέλος, ἀποστρεφόμενον πολὺ περισσότερον πολλῶν βουλευτῶν καὶ ὑπουργῶν τῶν οἰκονομικῶν τὴν λαθρεμπορίαν, ὡς αἰσχίστην καὶ ἄτιμον λωποδυσίαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ δημοσίου χρήματος, ἀγαπῶν τὸν πλησίον καὶ ἡμερωμένον, ὥστε νὰ φοβῆται τοῦ νόμου τὴν αὐστηρότητα διὰ πᾶσαν παρανομίαν, νὰ μὴ ἀφαιρῇ δὲ ἐν Ὀττεντότου ἀγριότητι τὴν ζωὴν τοῦ ἀδελφοῦ του, νὰ σέβηται τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου καὶ μετὰ γενναιότητος καὶ θάρρους νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν ἰδικήν του. Θέλει τὸν δημόσιον πλοῦτον μετὰ φειδοῦς διαχειριζόμενον καὶ μὴ σκορπιζόμενον εἰς τοὺς ἐργολάβους, τοὺς λαθρεμπόρους, τοὺς ἀργομίσθους τοῦ κόμματος, ἵνα ἐπιτύχῃ δὲ ταῦτα ἀπεφάσισε νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν εὐγενῶν φροντίδων, μεθ' ἧς ἐκυβέρνησαν αὐτὸν οἱ ἐπιφανεῖς Στεφανόπουλοι, Καλογερόπουλοι, Στάηδες, Ῥάλληδες, Λεβίδαι, Μπουφίδαι, Στράτοι καὶ ἡ λοιπὴ χορεία τῶν διακεκριμένων πολιτευτῶν, ὡς ἀκρίτως, ἀντιφατικῶς πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν σημερινὴν κίνησιν ἐξακολουθεῖ νὰ ὀνομάζῃ αὐτοὺς διὰ τῶν παιδαρίων του ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος.

Δάνειον 200 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας.

Ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς λέγει τὸ «Ν. Ἄστυ», ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς πραγματοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας μελετᾷ τὴν σύναψιν ἐσωτερικοῦ δανείου ἐξ 150—200 ἑκατομμυρίων δραχ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο πολεμικῶν ταμείων, ἐνισχυομένων ἐπὶ πλέον διὰ νέων ἐσόδων, ὧν τὰ σχετικὰ νομοσχέδια θέλουν ὑποβληθῆ ἐκ τῶν πρώτων πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλήν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, αἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διεξαγόμεναι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἐνταῦθα Τραπεζῶν εὑρίσκονται ἤδη εἰς λίαν εὐχάριστον σημεῖον.

Τὰ μεγαλοφυᾶ σχέδια τοῦ κ. Λεβίδου.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς ἀναγράφει περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅτι «ἀπεφάσισεν ὅπως ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λάβῃ πρῶτος τὸν λόγον καὶ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς καταστάσεως διὰ μακρῶν.

Ὁ κ. Λεβίδης θ' ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶχε κηρυχθῆ ἀνέκαθεν ἐναντίον τοῦ θεσμοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, τοῦ ὁποίου θὰ ζητήσῃ τὴν κατάργησιν κηρυσσόμενος συγχρόνως ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς ὁλοκλήρου τοῦ προγράμματος τῶν ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας θέλει προβῇ πρῶτος καθόσον, ὡς πληροφορούμεθα, φοβεῖται μὴ τυχὸν ὁμιλήσῃ ἄλλος τις ἐκ τοῦ κόμματος καὶ μάλιστα ὑπὸ διάφορον πνεῦμα, ὁπότε οὗτος θὰ εὑρεθῇ εἰς δυσχερῆ θέσιν ὡς πρὸς τὴν πορείαν, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσῃ ἐν τῇ Βουλῇ».

Κατὰ ταῦτα θὰ σπεύσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ ὁμιλήσῃ πρῶτος φόβῳ μὴ τὸν προκαταλάβῃ ἄλλος καὶ χρισθῇ ἐκεῖνος ὁ ἄλλος ἀρχηγὸς τοῦ Θεοτοκικοῦ κόμματος. Καὶ φόβον μὲν τὸ Πανελλήνιον δὲν αἰσθάνεται οὐδένα μὴ ἴδῃ καὶ τοῦτο τὸ μέγα γεγονός, τὸν κ. Λεβίδην ἀρχηγὸν κόμματος. Διότι τοῦτο θὰ ἐγίνετο, ἐάν ποτε ἀπεφάσιζε νὰ αὐτοκτονήσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἀλλ' ὡς ἔδειξε διὰ τοῦ κινήματος τῆς 15 Αὐγούστου δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποστῇ τὴν θυσίαν ταύτην οὐδὲ χάριν τῆς τιμῆς νὰ ἴδῃ πρωθυπουργόν της τὸν κ. Λεβίδην. Διότι ἀρκετὰς εὐεργεσίας ὀφείλει εἰς τὸν ἄνδρα. Ὀφείλει τὸ ὅτι διακόσιοι λεμβοῦχοι τοῦ Πειραιῶς διαθέτουσι τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ κράτους, ὡς αὐτοὶ βούλονται, προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Λεβίδου. Χάριν τοῦ κ. Λεβίδου ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς ἀπεκλείσθη ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανίας ὡς λιμὴν οὐδεμίαν παρέχων εὐκολίαν, διότι τοιαύτας εὐκολίας ἀποκρούουσιν οἱ λεμβοῦχοι καὶ ἀχθοφόροι τοῦ κ. Λεβίδου. Χάριν τοῦ κ. Λεβίδου ὁ πρῶτος λιμὴν τοῦ κράτους παρουσιάζει ἀκαταστασίαν, ἣν δὲν θὰ παρουσιάζωσι νῦν αἱ ἄξενοι ἀκταὶ τῆς Ἀφρικῆς. Χάριν τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ τούτου ἐμποδίσθη ἡ στρῶσις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐν τῇ παραλιακῇ πρὸς τὸ τελωνεῖον ὁδῷ τοῦ Πειραιῶς, δι' ἧς τοσοῦτον θὰ ἐξυπηρετοῦντο τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, κινδυνεύει δὲ τὸ δημόσιον νὰ πληρώσῃ δικαστικῶς εἰς τὴν ἑταιρείαν ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν ἕνεκα τῆς χάριν τῶν καρραγωγέων ψηφορόρων τοῦ κ. Λεβίδου παραβιάσεως τῆς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας συμβάσεως. Χάριν αὐτοῦ ἀνασκάπτεται ἡ φαληρικὴ παραλία καὶ σχηματίζονται τέλματα καὶ ἕλη. Χάριν αὐτοῦ... ἀλλὰ τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον καταλέξωμεν τῶν εὐεργετημάτων τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Ἑλλάδα;

Στρατιωτικὴ κίνησις.

Κατεχωρίσθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπεστάλη εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς ἐκτέλεσιν Β Διάταγμα, δι' οὗ καλοῦνται εἰς τὰ ὅπλα οἱ διαθέ